

רפ"י בא'סוק

אחד העקרונות החשובים שי
טיפולי בחולי-רוח הוא לשבור את
חומת ההסתגרות שבונו סביבם
והחלוצים, עד כמה שאפשר, למס-
גרת תנאי חברה רגילה.

בשטח זה תופס הרפיוז בעיסוק
מקום חשוב. בבית-החולים בטר-
ביה, מנור לשעבר, נחפזו שני האי-
דמות הנדונים של הנפסיה לחדרי
עיסוק ובידור, עם ספריה, עיתונים,
שירה פינג-פונג וכו'.

תחת השגחתו וחדרכתו של שתי
אחיות שעברו קורס מיוחד בשטח
זה, מבקשים החולים, הנמצאים כמ-
צב שקט באותו זמן, בשלוש שעות
ליום בעבודות מלאכה שונות, כק-
ריאה ובצורה.

מלבד שחרור המחשבות והמרחק
הנצברים, מאפשר עיסוק זה פורקן
לאנשים שנמו מזמן לעסוק בעבודה
מסוימת אך נאצו להבדיל. על ידי
המונח-מרחק זו לאפיקים טבעיים יותר מש-
תחרר האדם מתסביכים רבים שהצטברו
בקרבה, עד שהביאורו למצבו הנוכחי.

כאן משתדלים להחדיר לחולה את ההרגשה
שהוא נמצא בעולם נורמלי, חופשי, בו יוכל
לבטא את רגשותיו ולשקוד אחרי המענין
אותו.

בעבודות אלה, ובמקור בציורים, מוגדה החו-
דה את הלק מחשבותיו ומצב רוחו ועוזר על
ידו כך לרפאים לעקוב אחרי התפתחות המה-
דה ולקבוע את גישתם לחולה והטיפול הדרוש.

עולם פנימי. חולה יכול לעמוד לבדו או בחברה במשך שעות
חזור על אותה תנועה או על משפט מסוים, ביטוי למצבו הנפשי.

הטיפול היומיומי בחצר. כל יום מבליס החולים כמה שעות מחוץ לחדריהם. שלא כבבתי-חולים אחרים, יוצאים החולים כל
בוקר להתעמלות, על מנת לשמור על פעילות גופת. באמצע היום הם עוזבים את חדריהם ויוצאים ל"טיול" בחצר. בהשגחת המספד.

טיפול קצר. אדם
שצייר תמונה זו (והת-
מונה בעמוד 3) סבל מ-
התקף פסיכופטי. הוא
צער מוכשר, שהיה רגיל
לתת לעצמו זיהויים שור-
נים. אחרי טיפול של
שלושה חודשים עזב אונ-
בית החולים וממשיך עתה
את למודיו.

ציור זה מבטא את
אחד ממצבי רוחו כאשר
בכל קו ראה דמות חיה.
הוא היה רגיל לשבת ב-
חדר העיסוק, שקוע ב-
מחשבותיו או ליסול פת-
אום צבעים או עפרון
ובתנועות מהירות ובסור-
חות נותן ביטוי למתרחש
בקרבו. לפעמים היתה
זאת סתם מערבולת של
קוים וצבעים אך לעתים
קרובות נהג לצייר גם
את חבריו במקום. כ-
אשר יצא את בית החור-
ליט עזב כמתנה סידרה
גדולה של ציורים ושור-
טוטים, מהם יפים להפ-
ליא, התלויים בגאווה על
הקירות של חדרי המוסד.

מחשבות דא

קשר. ציור זה צויר על
ידי אחת החולות, אשה
בת 35. הוא מבטא בנאמ-
נות את מחלתה. הנתון
למחלה זו עובר במהירות
רבה ממחשבה אחת לש-
ניה, מבלי שאפשר לעקוב
אחרי הקשר שביניהן.
האשה התחילה לצייר
תמונה של בתה, לא יכ-
לה להתרכז על אוננה
המחשבה בהתמדה, יע-
בירה לציור את כל
המחשבות השונות שעב-
רו בראשה עד שהציור
אבד כל צורה עקבית אי-
הגיונית. לציור פני הבת
הוסיפה שפס גדול וב-
פינה הימנית העליונה
רשמה כמה מלים ללא
כל מובן הגיוני.

גם בדיבורה ניכרים
סימני מלחמה — המניה.
היא עלולה להפסיק מש-
פט באמצע ולהתחיל נו-
שא אחר לגמרי, שהקשר
בינו ובין קודמו נראה
רק לה. זה אופיני למניה.